

Na zdjęciu uczestnicy uroczystości pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca 76. Od lewej: Artur Łepecki, Wiesław Mizerski, ks. kan. Stanisław Sikorski, Andrzej Sobieraj, Krzysztof Kośla, attache amb. USA Mark Wenig, Zdzisław Maszkiewicz, Jerzy K. Kaczkowski, Zbigniew Dziubasik, poczet sztandarowy ZR.

Obchody 31. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Regionie Ziemia Radomska

Radom 2012-12-13

Przed południem przedstawiciele Zarządu Regionu Ziemia Radomska oraz działacze „Solidarność” z lat 80-tych internowani po wprowadzeniu stanu wojennego spotkali się na zaproszenie prezydenta Radomia Andrzeja Kosztowniaka w Urzędzie Miejskim. Gościem specjalnym był attache kulturalny ambasady USA Mark Wenig.

Głównym punktem spotkania była projekcja filmu dokumentalnego z 1982 roku „Żeby Polska była Polską” produkcji USA, udostępnionego dzięki uprzejmości ambasady USA w Warszawie. Film ten był prezentowany w 1982 r. we wszystkich telewizjach światowych w trakcie tzw. Dnia Solidarności. W Polsce możemy go oglądać dopiero teraz. Przed prezentacją filmu krótki wykład na temat wprowadzenia stanu wojennego w Polsce wygłosił prof. Dr hab. Marek Wierzbicki z Instytutu Pamięci Narodowej w Radomiu. Potem głos zabrali: przedstawiciel Ambasady Amerykańskiej – attaché kulturalny Mark

(cd. na str. 2)

Obchody 31. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Regionie Ziemia Radomska

(cd. ze str. 1)

Wenig, Andrzej Sobieraj – przewodniczący Stowarzyszenia Osób Internowanych i Represjonowanych w Radomiu, Zdzisław Maszkiewicz – przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

Uczestnicy spotkania mogli także obejrzeć ekspozycję numizmatów-propagandowych cegiełek banknotopodobnych z czasów stanu wojennego emitowanych w Polsce przez struktury ówczesnej opozycji antykomunistycznej. Wystawa składała się z siedmiu tablic z numizmatami. Autorem wystawy był Przemysław Ziemba z radomskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego.

Warto dodać, że w kilkana dni później trafiła do siedziby Zarządu Regionu, gdzie 20 grudnia mogli ją podziwiać uczestnicy tradycyjnego związkowego spotkania oplatkowego.

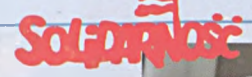
O godzinie 12.00 przedstawiciele Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska z przewodniczącym Zdzisławem Maszkiewiczem, władz miasta z prezydentem Andrzejem Kosztowniakiem, Stowarzyszenia Osób Internowanych i Represjonowanych z jego przewodniczącym Andrzejem Sobierajem oraz organizacji społecznych i politycznych złożyli kwiaty oraz zapalili znicze pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca '76 u zbiegu ulic Żeromskiego i 25 Czerwca. W składaniu kwiatów wziął udział także attaché Mark Wenig.

O godzinie 17.00 członkowie i sympatycy „Solidarność” spotkali się rocznicowej mszy św. w Kościele pw. Świętej Trójcy Radomiu odprawionej przez ks. kanonika Stanisława Sikorskiego, który także wygłosił okolicznościową patriotyczną homilię.

Obchody 31. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Regionie Ziemia Radomska

(cd. ze str. 2)

Po nabożeństwie liczne delegacje i poczty sztandarowe przemarszerowały pod tablicą pamiątkową przy ul. Malczewskiego – na ścianie pierwszej siedziby radomskiej „Solidarność” w latach 1980-1981 r., gdzie złożono kwiaty, a potem do radomskiej Resursy, w której odbyło się okolicznościowe spotkanie rocznicowe. W jego trakcie nastąpiło uroczyste rozstrzygnięcie ogólnopolskiego konkursu plastycznego na komiks o radomskiej „Solidarność” i wprowadzeniu stanu wojennego.

Po południu w Pionkach działacze Ponikowskiej „Solidarność” wspominali wprowadzenie stanu wojennego w trakcie tradycyjnego spotkania związkowego.

Il miejsce w konkursie komiksowym. Komiks pt. „Cena wolności”, scenariusz - Paulina Królikowska, rysunki - Daniel Braun.

Ważne wskaźniki

- Minimalne wynagrodzenie za pracę (od 1 stycznia 2013 r.): 1.600,00 zł
- Przeciętne miesięczne wynagrodzenie (w III kwartale 2012 r.): 3 510,22 zł
- Najniższa emerytura (od 1 marca 2012 r.): 799,18 zł
- Kwoty przychodów emerytów, którzy nie ukończyli 60 lat (kobiety) i 65 lat (mężczyźni) oraz rencistów: (Od 1 grudnia 2012 r. do 28 lutego 2013):
 - przychód niezmniejszający świadczenia (równowartość 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w III kwartale 2012 r.): do 2.457,20 zł
 - przychód zmniejszający świadczenia (od 70% do 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w III kwartale 2012 r.): powyżej 2.457,20 zł do 4.563,30 zł

I miejsce w konkursie komiksowym. Komiks pt. „Grażyna”, scenariusz i rysunki - Przemysław Ochnia.

(cd. na str. 4)

SOLIDARNOŚĆ

- 80 proc. kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę
- w razie potrącania innych należności niż na rzecz pracodawcy.

Jeśli prawa do potrąceń dobrowolnych zbiegają się z prawami do potrąceń ustawowych, pierwszeństwo należy się oczywiście ustawowym.

(cd. ze str. 5)

nika osobom trzecim (wierzycielom) lub samemu pracodawcy.

Kodeks pracy upoważnia pracodawcę do potrącenia określonych należności z wynagrodzenia pracownika bez jego zgody. Listę tych należności zawiera art. 87 par. 1 kodeksu pracy.

Obejmuje ona:

- * sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych,
- * sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne,
- * zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi,
- * kary pieniężne przewidziane w art. 108 k.p.

Należności takie są potrącane od wynagrodzenia netto, czyli po wcześniejszym odliczeniu składek ZUS i zaliczki na podatek dochodowy.

Poza pewnymi wyjątkami, art. 88 k.p. zakłada możliwość potrącenia z wynagrodzenia pracownika świadczeń alimentacyjnych bez postanowienia egzekucyjnego. Odbывается się to na wniosek wierzyciela na podstawie przedłożonego przez niego tytułu wykonawczego.

Potrącen dokonyuje się w podanej wyżej kolejności aż do momentu osiągnięcia wyznaczonej granicy. W przypadku świadczeń alimentacyjnych, pracownikowi nie można potrącić więcej niż 3/5 jego wynagrodzenia. Przy egzekucji innych należności oraz zaliczek pieniężnych, granicę stanowi połowa wynagrodzenia.

Od potrąceń na mocy tytułów wykonawczych, na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne, wolna jest kwota minimalnego ustawowego wynagrodzenia, przysługującego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy. W przypadku udzielonych pracownikowi zaliczek pieniężnych, od potrąceń wolne jest 75 proc. minimalnego wynagrodzenia, a przy potrącaniu kar pieniężnych – 90 proc. ustawowego minimum.

W niepełnym wymiarze czasu pracy kwoty wolne od potrąceń są proporcjonalnie mniejsze w stosunku do wymiaru czasu pracy.

Kodeks pracy określa katalog przypadków, w których możliwe jest dokonanie potrącenia z wynagrodzenia bez wiedzy i akceptacji pracownika. Nie oznacza to, że należności wymienione w ustawie są jedynymi, o które można pomniejszyć pensję. Pracodawca może potrącić również inne należności, ale w tym przypadku konieczne jest spełnienie warunku, by zatrudniony wyraził na to zgodę.

Tryb ten najczęściej znajduje zastosowanie dla dokonywania wpłat do kasy zapomogowo-pożyczkowej, czy np. opłacania składek na rzecz związku zawodowego.

We wspomnianych wyżej przypadkach, ze względów dowodowych, pracownik powinien pisemnie precyzyjnie wskazywać wysokość potrąceń oraz terminy ich potrącania.

Kwota wolna od potrąceń

Wskazana przez pracownika wysokość potrąceń nie może obniżać wynagrodzenia poniżej ustawowo dopuszczalnego poziomu. Zgodnie bowiem z art. 91 par. 1 k.p., w przypadku potrąceń dobrowolnych wolna od potrąceń jest kwota wynagrodzenia za pracę w wysokości:

- minimalnego wynagrodzenia za pracę, przysługującego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych - przy potrącaniu należności na rzecz pracodawcy;

Z REGIONU

IPN umorzył śledztwo ws. Radomskiego Czerwca '76

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie podjęła właśnie decyzję o umorzeniu ostatniego śledztwa, jakie prowadzono w delegaturze w Radomiu w związku z wydarzeniami Radomskiego Czerwca '76. Pisma w tej sprawie publikujemy poniżej.

Pismo

Institut Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
w Lublinie

do: NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Na podstawie art. 305 § 4 kpk sekretariat Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie - Delegatura w Radomiu zawiadamia, iż w dniu dzisiejszym zostało wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa nr S 5/04/Zk dotyczącego represji wobec osób zatrzymanych w związku z protestem społecznym mającym miejsce w dniu 25 czerwca 1976 r. w Radomiu.

Postanowienie objęło umorzenie śledztwa przeciwko:

Kazimierzowi R. - Naczelnikowi Wydziału Śledczego Służby Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej MO w Radomiu i Kierownikowi Grupy Śledczej powołanej w ramach operacji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o kryptonimie „Lato '76”,

Tadeuszowi Sz. - Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO d/S SB i Kierownika Sztabu KWMO w Radomiu, powołanego w ramach operacji MSW o kryptonimie „Lato « 76”,

Józefowi S. - Naczelnikowi Aresztu Śledczego w Radomiu, podejrzanym o bezprawne pozbawienie wolności represjonowanych, tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

- wobec przedawnienia karalności czynów (art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 105 § 1 pkt 3 kk z 1969 r. i w zw. z art. 15 ustawy z dn. 06.06.1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny), **Marianowi M.** - Komendantowi Wojewódzkiemu MO w Radomiu podejrzanemu o sprawstwo kierownicze w bezprawnym pozbawieniu wolności represjonowanych, tj. o przestępstwo z art. 16 kk z 1969 r. w zw. z art. 165 § 1 kk z 1969 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN

- wobec zgonu podejrzanego (art. 17 § 1 pkt 5 kpk), **Wojciechowi T.** - słuchaczowi Wyższej Szkoły Oficerskiej MO w Szczytnie podejrzanemu o znęcanie się nad Waldemarem J. - jedną z osób represjonowanych, tj. o przestępstwo z art. 184 § 1 kk z 1969 r. i art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 10 § 2 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN - wobec zgonu podejrzanego (art. 17 § 1 pkt 5 kpk),

w sprawie wpływania przez funkcjonariuszy komunistycznych na członków kolegów, tj. o przestępstwa określone

(cd. na str. 8)

SOLIDARNOŚĆ

Spotkanie opłatkowe w Zarządzie Regionu

20 grudnia 2012 r. w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska odbyło się tradycyjne spotkanie opłatkowe. Gośćmi spotkania byli JE ks. bp Henryk Tomasik, Ordynariusz Diecezji Radomskiej, wicemarszałek Senatu Stanisław Karczewski, posełowie na Sejm RP - w tym: Marzena Wróbel, Marek Suski, Dariusz Bąk, prezydent Radomia Andrzej Kosztowniak, wiceprezydent Ryszard Fałek, sekretarz miasta Rafał Czajkowski, samorządowcy z Radomia i sąsiednich gmin – w tym wicestarosta powiatu radomskiego Waldemar Trelka, ks. kanonik Stanisław Sikorski, dyrektor radomskiego Sanepidu Lucyna Wiśniewska, Andrzej Sobieraj – przewodniczący Stowarzyszenia Osób Internowanych i Represjonowanych w Radomiu, Wiesław Mizerski, przewodniczący „Solidarności” Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska Tomasz Świtka oraz liczne grono członków i sympatyków naszego Związku.

BIULETYN

IPN umorzył śledztwo ws. Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 6)

w art. 235 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN - wobec przedawnienia karalności czynów (art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 105 § 1 pkt 3 kk z 1969 r. i w zw. z art. 15 ustawy z dn. 06.06.1997r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny), w sprawie tworzenia fałszywych dowodów i składania fałszywych zeznań przeciwko osobom represjonowanym, tj. o przestępstwa z art. 249 kk z 1969 r. i art. 247 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 10 § 2 kk z 1969 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN

- wobec przedawnienia karalności czynów (art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 105 § 1 pkt 3 kk z 1969 r. i w zw. z art. 15 ustawy z dn. 06.06.1997r. -Przepisy wprowadzające Kodeks karny) oraz w sprawie 425 indywidualnie określonych czynów polegających na znęcaniu się, bezprawnych pozbawieniach wolności i pobiciach represjonowanych tj. o przestępstwa z art. 158 § 1 kk z 1969 r., art. 184 § 1 kk z 1969 r. i art. 165 § 1 kk z 1969 r., wszystkie - w związku z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN oraz z art. 184 § 1 kk z 1969 r. i art. 158 § 2 kk z 1969 r. w zw. z art. 10 § 2 kk z 1969 r. i w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o IPN - wobec niewykrycia sprawców.

Jednocześnie informuję, iż na podstawie art. 306 § 1 kpk (a contrario) - instytucji, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa nie przysługuje zażalenie na postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Inspektor
Anna Wrochna

Solidarność Odpowiedź ZR

Radom 2013-01-09

Institut Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
w Lublinie

W nawiązaniu do pisma z dnia 19 grudnia 2012 roku w przedmiocie zawiadomienia o podjęciu decyzji procesowej o umorzeniu śledztwa w sprawie niniejszej mając świadomość co do możliwości podjęcia prawnoformalnych działań wyrażamy wielkie zaniepokojenie treścią wydanego postanowienia. Zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 45 ust. 5 ustawy o Instytucji Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu do prowadzonych czynności postępowania przygotowawczego zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania karnego. Tym samym stosując powyższe odesłanie podnieść należy ze celem każdego postępowania przygotowawczego jest między innymi ustalenie czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwa. Podjęte czynności przygotowawcze trwające w wyniku Naszego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa trwały w znacznym czasie i w naszym przekonaniu w toku tego znacznego okresu czasu przesłuchano wielu świadków którzy potwierdzili zasadność naszego zawiadomienia. Tym samym nie możemy pogodzić się z treścią informacji że czynności procesowe nie doprowadziły do wykrycia sprawców. Również i powołanie się w podstawie prawnej na przedawnienie godzi w postanowienia zawarte w ustawie zasadniczej w art. 43 w której to ustawodawca przyjął, że zbrodnie przeciwko ludzkości nie podlegają przedawnieniu. Naszym zdaniem działania funkcjonariuszy MO i SB kierowanych przez Sztab K W M O w Radomiu takie znamiona wypełniają.

Przewodniczący ZR
Zdzisław Maszkiewicz

Spotkanie opłatkowe w Terenowej Komisji Emerytów i Rencistów przy Zarządzie Regionu - 9 stycznia 2013 r.

**Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że 7 grudnia 2012 r. zmarł w wieku 48 lat
nasz przyjaciel
kol. Andrzej Julian Konecki
Członek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Przewodniczący Sekretariatu Przemysłu
Chemicznego NSZZ „Solidarność”
Cześć jego pamięci !!!**

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Zaprenumeruj „Tygodnik Solidarność”

Zapraszamy Państwa do prenumeraty „Tygodnika Solidarność” jedyne ogólnopolskie czasopisma NSZZ „Solidarność” promującego ideę związku.

„Tygodnik Solidarność” można zaprenumerować na kilka sposobów:

- Bezpośrednio w TYSOL Sp. z o.o. wydawcy „Tygodnika Solidarność”:
 - telefonicznie pod nr 22 8822798
 - przesyłając zamówienie e-mail: kolportaz@tygodniksolidarnosc.com
 - przesyłając znajdujący się na stronie 10 „Biuletynu” formularz faxem na nr: 22 8822781
 - listownie posługując się poniższym formularzem: TYSOL Sp. z o.o. ul. Grójecka 186 lok 613, 02-390 Warszawa
- w wersji elektronicznej za pomocą eGazety.pl na stronie www.tygodniksolidarnosc.com zakładka prenumerata.

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska ogłasza, że organizowana jest pielgrzymka do Ziemi Świętej.
Termin: 21 – 28.04.2013 r.
Cena: 2799 zł/osoba w pokoju dwuosobowym + 80 usd od os. (płatne dla wszystkich).
Podana cena obowiązuje przy grupie 48 os. pełnopłatnych.
Liczba osób : 48 osób pełnopłatnych - pełny autokar.

Zapisy przyjmuje Jerzy K. Kaczkowski - koordynator pielgrzymki, tel. kontaktowy 602304911.
Ostateczny termin zapisów oraz wpłaty I raty w wysokości 300 zł upływa 1.02.2013 r.
II rata w wysokości 1500 zł musi zostać wpłacona do 28.02.2013 r.
III rata w wysokości 999 zł - musi zostać wpłacona do 22.03.2013 r.

Cena zawiera:
- przelot samolotem czarterowym Warszawa - Tel Aviv - Warszawa,
- 7 noclegów w hotelach kategorii 3*
- wyżywienie HB (śniadania i obiadyokolacje),
- opiekę polskojęzycznego pilota,
- ubezpieczenie.
Cena nie zawiera:
- biletów wstępu do zwiedzanych obiektów oraz zwyczajowych napiwków - 80 USD osoba dorosła/ 80 USD dziecko (opłata obowiązkowa przekazywana rezydentowi), napoi do obiadyokolacji, wydatków własnych,
- dodatkowego ubezpieczenia od chorób przewlekłych
- napiwków dla kierowców;
- opłat za fotografowanie i filmowanie oraz dodatkowych wywy-cieczek fakultatywnych.

Tajemnice Chrześcijaństwa

RAMOWY PROGRAM WYCIECZKI
TEL AVIV - BETLEJEM - HAJFA - CEZAREA NADMORSKA - NAZARET - TYBERIADA - JERUZOLIMA - TEL AVIV
1 dzień
Wylot z Polski, przylot do Tel Avivu, przejazd do Betlejem lub Jeruzolimy - zakwaterowanie. Obiadyokolacje i nocleg.
2 dzień
Po śniadaniu zwiedzanie Betlejem, bazyliki Narodzenia Chrystusa, Mlecznej Groty, Pola Pasterzy. Po południu przejazd do Jeruzolimy - zwiedzanie Instytutu Yad Vashem - muzeum upamiętniającego

Solidarność

3. lub za pośrednictwem ogólnopolskich kolporterów jak: Ruch SA, Kolporter SA itd.

„Tygodnik Solidarność” w prenumeracie kosztuje 3,20 zł (3,50 zł w punktach sprzedaży) wraz z podatkiem VAT, w przypadku zamówienia bezpośrednio u wydawcy w ww. cenie mieszczą się też koszty przesyłki pod wskazany adres.

Prenumerata całoroczna (51 wydań) u wydawcy kosztuje 164,90 zł brutto kwartał I (1-13) - 41,60 zł, II (14-26) - 41,60 zł, III (27-39) - 41,60 zł, kwartał IV (40-51/52) -40,10 zł.) Zamówione egzemplarze wysyłane są poprzez Poczta Polska. Prenumerata przyjmowana jest na dowolny okres.

Wpłaty należy dokonywać na konto TYSOL Sp. z o.o. wydawca „Tygodnika Solidarność” Bank Pekao SA nr rachunku: 3312406292111100050165010.

Jednocześnie przypominamy o Uchwale nr 41 IV KZD NSZZ „Solidarność”: Każda Komisja Zakładowa ma obowiązek prenumerowania przynajmniej jednego egzemplarza „Tygodnika Solidarność”.

Holokaust, wioski Ain Karem - miejsca narodzin św. Jana Chrzciciela, Menory oraz budynków Knesetu - współczesnego parlamentu izraelskiego. Obiadyokolacje i nocleg w Jeruzolimie.

3 dzień
Śniadanie, wyjazd w kierunku Hajfy, po drodze zwiedzanie Cezarei Nadmorskiej - miasta Heroda, w którym warto zobaczyć teatr rzymski i akwedukt Hajfa, górę Karmel, sanktuarium Stella Maris. Następnie przejazd do Nazaretu, zwiedzanie Kościoła Zwiastowania Pańskiego oraz Kany Galilejskiej. Obiadyokolacje i nocleg.

4 dzień
Śniadanie, rejs łodzią po jeziorze Genezaret, pobyt na Górze Błogosławieństw, zwiedzanie Tabgi - miejsca rozmnożenia chleba i ryb, Kościoła Prymatu, Kafarnaum. Obiadyokolacje i nocleg.

5 dzień
Śniadanie, wyjazd z Tyberiady w kierunku góry Tabor - zwiedzanie kościoła Przemienienia. Następnie przejazd wzdłuż rzeki Jordan do jednego z najstarszych miast - Jerycha, następnie przejazd nad Morze Martwe - możliwość kąpiel, przejazd do Jeruzolimy.

Obiadyokolacje i nocleg.
6 dzień
Śniadanie, zwiedzanie Jeruzolimy (Góra Oliwna, Kościół Pater Noster, Kościół Dominus Flevit, ogród oliwny w Getsemani, góra Syjon, grób Dawida). Obiadyokolacje i nocleg.

7 dzień
Śniadanie, zwiedzanie Starej Jeruzolimy - Ściana Płaczu, wizyta w Kościele św. Anny, przejście Drogą Krzyżową (Via Dolorosa). Następnie oglądanie bazyliki Grobu Bożego, meczetu Al Aksa - jednej z najważniejszych świątyń muzułmańskich, Kopuły na Skale zwanej też meczetem Omara (meczet i kopułę oglądamy z zewnątrz). Obiadyokolacje i nocleg.

8 dzień
Wykwaterowanie, wylot z Tel Avivu do Warszawy.

Uwagi

Programy ramowe mogą ulec drobnym zmianom, jednak wszystkie miejsca i obiekty przewidziane do zwiedzania zostaną zwiedzone, choć być może w innej kolejności. Środki transportu wymienione w planie mogą ulec zmianie. Szczegółowy podaje rezydent na spotkaniu organizacyjnym oraz przewodnik.

Istnieje możliwość skorzystania z wycieczek fakultatywnych:
Masada i Qumran - wizyta w twierdzy Heroda Wielkiego, pałacu letnim położonym nad Morzem Martwym oraz w Qumran - miejscu odnalezienia zwojów znad Morza Martwego; 60 usd od osoby, w sobotę; minimalna liczba uczestników 15 osób. Tel Aviv - przejazd przez nowoczesną część miasta, spacer po Bazarze Carmel i po promenadzie nadmorskiej, wizyta w Jaffie (35 usd od osoby, w niedzielę, minimalna liczba uczestników 25 osób).

ZAMÓWIENIE NA 2013 ROK

Zamawiający/Platnik :

Nazwa:.....

Nr identyfikacyjny NIP

Adres: ul.....nr domu

Kod pocztowy miejscowość

Zamawiam prenumeratę „TYGODNIKA SOLIDARNOŚĆ”

na okres:w ilościegz.

Adres do wysyłki:

Nazwa:.....

Adres: ul.....nr domu

Kod pocztowy miejscowość

Faktury za prenumeratę prosimy wystawiać: kwartalnie/półrocznie/rocznie (właściwe zaznaczyć).

ZAMAWIAJĄCY

Adresat:

TYSOL Sp. z o.o.

Ul. Grójecka 186 lok. 613

03-930 Warszawa

NIP: 526-10-18-964

150 rocznica
Powstania Styczniowego

Obradujący w listopadzie 2012 r. w Kielcach Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” ogłosił rok 2013 Rokiem Powstania Styczniowego. Jego wybuch został proklamowany manifestem wydanym 22 stycznia 1863 w Warszawie przez Tymczasowy Rząd Narodowy. Przypomnijmy w skrócie jak do tego doszło.

Polska wiosna posewastopolska

Po przegranej przez Rosję wojnie krymskiej (1853-1856) uwidoczniła się niewydolność organizacyjna, militarna i cywilizacyjna imperium rosyjskiego. W dodatku w krótkim odstępie czasu zmarli dwaj główni animatorzy polityki rosyjskiej car Mikołaj I i Iwan Paskiewicz. Śmierć tego drugiego – słynnego rusyfikatora i zwolennika jak najpełniejszej asymilacji kulturowo-narodowej Polski przez Rosję ożywiła nadzieje patriotyczne Polaków.

Następca Mikołaja I, car Aleksander II, nadał polityce rosyjskiej w sprawach Polski ton bardziej liberalny, cofając niektóre restrykcje paskiewiczowskie i, zdaniem niektórych, dążąc do restytucji praw Królestwa Polskiego. Wzmocniło to ducha niepodległościowego, szczególnie wśród młodej części społeczeństwa. Zaczęto więc przygotowywać się do powstania pierwsze organizacje spiskowe (Związek

Trojnicki w Kijowie, grupa studentów z Akademii Sztabu Generalnego w Petersburgu, konspiracyjne kółka młodzieżowe w Akademii Medyko-Chirurgicznej i Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie).

Trzy „kolory” Polaków

Spółczesność polskie w okresie przedpowstaniowym dzieliło swoje sympatie między trzy ugrupowania polityczne. Arystokracja i burżuazja zmierzały do poszerzenia reform przy współpracy z Rosją i przywrócenia sytuacji sprzed 1830 roku – umownie można nazwać ich więc „bezbarnymi”. Przywódcą tego obozu był Aleksander Wielkopolski. Stronnictwo Białych (liberalna szlachta i mieszczaństwo) było przeciwnie szybkemu wybuchowi powstania, dążyli do przeprowadzenia reform w sposób pokojowy. Natomiast Stronnictwo Czerwonych wysuwało program odbudowy państwa polskiego w granicach przedrozbiorowych, które miałyby nastąpić w wyniku powstania zbrojnego. Obóz ten tworzyli oficerowie (Jarosław Dąbrowski, Zygmunt Podlewski, Zygmunt Sierakowski), studenci i inteligenci.

Trzy lata „przedbiegów”

Powstanie styczniowe poprzedziły liczne manifestacje. 11 czerwca 1860 pogrzeb wdowy po gen. Józefie Sowińskim (obrońcy Woli z 1831 roku) wywołał demonstrację patriotyczną z udziałem kilkunastu tysięcy osób. Kolejne przeprowadzono w październiku 1860 roku podczas zjazdu trzech monarchów w Warszawie. W rocznicę wybuchu powstania listopadowego, 29 listopada 1860 roku, zorganizowano następną wielką manifestację. Demonstracyjnie noszono wówczas tradycyjne stroje narodowe i śpiewano pieśni patriotyczne. 25 lutego 1861 tłumy demonstrowały z okazji trzydziestej rocznicy bitwy pod Olszynką Grochowską. Większość manifestacji była krwawo tłumiona przez władze rosyjskie.

W celu uspokojenia nastrojów car Aleksander II zmuszony był do nowych ustępstw. W lutym 1861 przywrócił Radę Stanu oraz Komisję Wyznań i Oświecenia Publicznego, której dyrektorem został Aleksander Wielopolski.

Jednak już 8 kwietnia 1861 na Placu Zamkowym Rosjanie ostrzelali bezbronny tłum, co spowodowało ponowne nasilenie manifestacji w Warszawie i na prowincji. 14 października 1861 władze carskie ogłosiły wprowadzenie stanu wojennego w Królestwie. W latach 1861-1862 Polacy coraz bardziej domagali się reform i uniezależnienia państwa polskiego od Rosji. Pod koniec 1862 Stronnictwo Czerwonych, obejmujące już ponad 20 tys. członków, zaplanowało przeprowadzenie powstania na wiosnę 1863.

Aleksander Wielopolski od czerwca 1862 piastował urząd naczelnika rządu cywilnego Królestwa Polskiego. Zdawał on sobie sprawę z istnienia w kraju ruchów niepodległościowych. By pokrzyżować plany organizacjom spiskowym, zarządził przeprowadzenie „branki”, czyli poboru do wojska rosyjskiego, obejmującego szczególnie zaangażowaną politycznie młodzież. Termin wyznaczono na połowę stycznia. W tej sytuacji młodzież z Warszawy zaczęła uchodzić do okolicznych lasów. Centralny Komitet Narodowy „czerwonych” przeobraził się w Tymczasowy Rząd Narodowy i 22 stycznia 1863 proklamowano powstanie. Wydano manifest powstańczy wzywający do walki i dekrety o uwłaszczeniu chłopów.

Powstanie

Walka od samego początku miała nierówny charakter. Istniała ogromna dysproporcja sił między oddziałami powstańców a wojskiem rosyjskim. Z chwilą wybuchu powstania styczniowego niewielkie oddziały polskie były skoncentrowane w 40 ośrodkach. Nie istniała regularna armia, a jedynie oddziały partyzanckie, z których zaledwie niewielki odsetek walczących był wyszkolony i dobrze uzbrojony.

Tymczasowy Rząd Narodowy początkowo był rozproszony. Działaniami powstańców faktycznie kierował młody naczelnik Warszawy Stefan Bobrowski. Wezwany przez rząd dyktator Ludwik Mierosławski dołożył dwie potyczki (zakończonych klęskami) i uszedł z Królestwa. Następnym dyktatorem był gen. Marian Langiewicz. Ten również został pokonany i musiał opuścić Kongresówkę (Austriacy osadzili go w więzieniu). Od maja 1863 powstaniem kierował Rząd Narodowy zdominowany przez „białych”, który oczekiwał pomocy z Zachodu. Tymczasem pomoc ta nie nadeszła, choć powstanie styczniowe wywołało ogromnie wrażenie na Europie, a do Polski odnoszo-

no się z wielką sympatią. We wrześniu powstanie styczniowe zaczęło przeżywać głęboki kryzys. Opanował go dopiero Romuald Traugutt, który objął stanowisko dyktatora 18 października 1863. Romuald Traugutt powołał regularne oddziały wojska, wprowadził dyscyplinę. Władze powiatowe sformował po części z chłopów. Niestety reorganizacja powstania przysłała za późno. Powstanie słabło. Całości dopełniły jeszcze dwa dekrety wydane 2 marca 1864 przez cara Aleksandra II, w których nadawał on chłopom na własność całą ziemię jaka znajdowała się w ich użytkowaniu, w zmian za obowiązek płacenia wieczystego podatku gruntowego. W ten sposób przeciągnął chłopów do obozu antypowstańczego.

11 kwietnia 1864 schwytyany został ostatni dyktator powstania Romuald Traugutt i jego współpracownicy. Aresztowanie to wraz z rozproszeniem ostatnich poważniejszych oddziałów partyzanckich na wiosnę 1864 roku oznaczało właściwie koniec powstania styczniowego. Pojedyncze grupy partyzantów działały jeszcze do września 1864, jednak nie posiadając wsparcia stopniowo ulegały rosyjskiemu wojsku. Najdłużej, bo aż do maja 1865 roku, przetrwał na Podlasiu oddział księdza Stanisława Brzóska. Ksiądz zginął na szubienicy w Sokołowie Podlaskim.

(cd. na str. 12)

150 rocznica Powstania Styczniowego

(cd. ze str. 11)

Tragiczne skutki powstania styczniowego

Szacuje się, że w powstaniu styczniowym zginęły dziesiątki tysięcy osób. Około 400 osób stracono z wyroków sądów, 700 wcielono do armii carskiej, kilkanaście tysięcy zesłano na Syberię, a dziesiątki tysięcy drobnej szlachty z pogranicza polsko-ukraińskiego przesiedlono. Klęska powstania styczniowego spowodowała ogromne straty materialne, ludnościowe oraz konfiskatę majątków uczestników powstania - 1660 majątków w Królestwie i 1800 na ziemiach zabranych.

Następstwem powstania styczniowego była też likwidacja odrębności i autonomii Królestwa Polskiego. Prowadzono w latach 1864-1876 bezwzględną rusyfikację. Zmieniono nazwę kraju na Przywiślański Kraj i podzielono na 10 guberni. Zlikwidowany został odrębny budżet Królestwa (1866), zamknięto Szkołę Główną w Warszawie (1869), w miejsce, którego utworzono uniwersytet rosyjski. Zakazano działalności oświatowej i kulturalnej w języku polskim, do szkół i urzędów administracyjnych wprowadzono język rosyjski jako język oficjalny. Ostre represje dotknęły również Kościół katolicki i unicki. Dokonano kasacji wszystkich klasztorów w Królestwie, a miastom, które podczas powstania styczniowego czynnie pomagały powstańcom, odebrano prawa miejskie.

Spotkanie opłatkowe w Komisji Emerytów i Rencistów przy Fabryce Broni - 7 stycznia 2013 r.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 483623804 tel./fax

centrala – 483623643/4836251-61 centrala

sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz – wew. 23

wiceprzew. Zbigniew Dziubasik - wew. 24

wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 25

wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 607279893

Zespoły problemowe:

Zespół Szkoleń i Promocji Związku - wew. 25

Zespół ds. Organizacyjnych - wew. 25

Zespół ds. Akcji Protestacyjnych - wew. 25

Zespół ds. Budżetowych - wew. 25

Zespół Promocji i Rozwoju/ Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgowność - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR - TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: 483780260

Biuro Terenowe ZR - TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Ogrodowa 8

– szef biura: Czesław Stefański tel.: 662211632

Biuro Terenowe ZR - TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński

Biuro Terenowe ZR - TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 - szef biura: Tadeusz Wach

Biuro Terenowe ZR - TTK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

-szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.:609360300

741

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

741

Numer 741 zamknięto 9.01.2013

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542